

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

16 FEBRUARI 1995

ONTWERP VAN DECREET

**houdende goedkeuring van de volgende overeenkomst :
Overeenkomst inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen
tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Republiek Mongolië,
ondertekend te Brussel op 3 maart 1992**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Inleiding

De Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) sloot reeds vele internationale akkoorden inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen met niet-OESO-lidstaten. Ze komen slechts tot stand na de instemming van de overheid van het Groot-Hertogdom Luxemburg met elke voorbereidende handeling tot het sluiten van dergelijk verdrag.

Dergelijke akkoorden hebben het karakter van een gemengd verdrag : de verdragsbepalingen betreffen zowel federale, als regionale bevoegdheden. De Gewesten zijn principieel bevoegd voor het economisch beleid (art. 6, par. 1, VI, eerste lid, 1°, bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd) en de federale overheid blijft bevoegd voor de verzekering van investeringen en het interne en externe muntbeleid (art. 6, par. 1, VI, eerste lid, 3^oa, resp. laatste lid, 1° van deze bijzondere wet). Zowel de Gewesten als de federale overheid zijn bevoegd om te onteigenen, overeenkomstig artikel 16 van de Grondwet, de federale wetgeving en dezelfde bijzondere wet van 8 augustus 1980 (artikel 79).

Op 6 juli 1994 heeft de interministeriële Conferentie „Buitenlands Beleid” de gemengde aard van deze verdragen vastgesteld.

Sinds 18 mei 1993 beschikken de Gewesten over de bevoegdheid om verdragen te sluiten. De bevoegdheidsoverdracht betekent een volledige opvolging van rechtswege tussen de federale overheid en de (betrokken) gewesten. De verdragen die dus vroeger dan die datum door de federale overheid werden ondertekend, worden geacht (mede-) ondertekend te zijn door de Gewesten. De verdragen die niet door het federale parlement zijn goedgekeurd op 18 mei 1993, moeten nog aan de Vlaamse Raad ter goedkeuring worden voorgelegd.

Dit is met deze Overeenkomst tussen de BLEU en de Republiek Mongolië het geval. Ze werd dus zowel voor het Vlaams Gewest als voor de federale overheid door de federale minister van buitenlandse handel op 3 maart 1992 ondertekend. Ze werd echter niet voor 18 mei 1993 door het federale parlement goedgekeurd.

Bijgevolg moet de procedure worden voortgezet vanaf de voorbereiding van de instemming in de Vlaamse Raad. Daarom wordt deze Overeenkomst bij de Raad ingediend om ze in de Vlaamse interne rechtsorde op te nemen. In geval van goedkeuring in de Raad kan de Overeenkomst door de Vlaamse regering geratificeerd worden overeenkomstig de procedure vastgelegd in het Samenwerkingsakkoord met de federale overheid en de andere gefedereerde overheden inzake de gemengde verdragen.

Algemene bespreking

Deze akkoorden worden gesloten omwille van de economische belangen van de partijen in het buitenland. Deze belangen worden gediend door het vrij verkeer van kapitaal en de bescherming tegen onteigening en nationalisering.

De Overeenkomst bepaalt dat elke partij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van de andere partij op zijn grondgebied toelaat. Dit is de basis voor de wederzijdse bevordering van de investeringen. Bovendien is de overmaking van liquide middelen vrij.

De wederzijdse bescherming van de investeringen wordt nagestreefd door het uitzonderlijk en voorwaardelijk karakter van onteigeningen en nationalisering. Beslag en schade moeten worden vergoed.

De principes van de meest begunstigde natie en de non-discriminatie worden gehanteerd.

Akkoorden tussen een Verdragspartij en derde staten die gunstiger zijn dan deze Overeenkomst, gelden bij voorrang tussen de Verdragspartijen. Deze Overeenkomst doet geen afbreuk aan de eventuele verbintenissen tussen een Verdragspartij en een investeerder van een andere partij.

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Dit artikel definieert de termen die in de overeenkomst gebruikt worden.

Een „investeerder” is elke natuurlijke persoon die onderdaan is van het Koninkrijk België, het Groot-Hertogdom Luxemburg of de Republiek Mongolië. Een „Investeerder”

is eveneens elke rechtspersoon, die opgericht werd volgens de wetgeving van en zijn zetel heeft in deze Staten.

Een „investering” is elke vorm van activa en elke directe of indirecte bijdrage in speciën, in natura of in diensten, die worden belegd of herbelegd in eender welke economische sector, op voorwaarde dat ze gebeurt in overeenstemming met het recht van de Partij op wier grondgebied de investering gebeurt. Een niet-limitatieve opsomming van soorten investeringen volgt.

Tot slot wordt een bepaling gegeven van de term „inkomsten” ; ze zijn alle bedragen die voortvloeien uit investeringen.

Artikel 2

Wat de bevordering van de investeringen betreft, bepaalt dit artikel 2 dat de Partijen niet enkel elkaars investeerders toelaten, maar hen zelfs aanmoedigen. Dit geldt onder andere, maar niet uitsluitend, voor de licenties en de overeenkomsten inzake commerciële, administratieve of technische bijstand die verband houdt met die investeringen.

Artikel 3

Dit artikel poneert het beginsel van de bescherming van de investeringen. Het bepaalt dat alle investeringen uit de andere Partij afkomstig, billijk en rechtvaardig behandeld worden.

Met uitzondering van maatregelen nodig voor de openbare orde, mogen ze niet het voorwerp zijn van enige onverantwoorde of discriminatoire maatregel die het beheer, het behoud, het gebruik, het bezit of de vereffening ervan zou hinderen.

De behandeling van elkaars investeerders is minstens gelijk aan die voor de investeerders van de meest begunstigde natie en alleszins in overeenstemming met het internationale recht.

Het sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 4

Dit artikel verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de Verdragspartij en dan nog op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoire is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding.

Deze wordt uitgekeerd zonder uitstel, met rente, onbelast en in een convertibele munt. Dezelfde principes gelden voor schade ingevolge geweld.

De behandeling van de investeerders van elke andere Partij is mindstens gelijk aan die voor de investeerders van de meeste begunstigde natie en alleszins in overeenstemming met het internationale recht.

Artikel 5

Artikel 5 regelt de overmakingen van alle betalingen inzake investeringen en lonen, waarbij de vrije transfert met een

eventuele vergunning als principe geldt. De waarborgen zijn ten minste gelijk aan de gelijkaardige garanties voor de investeerders van de meest begunstigde natie.

Artikel 6

Dit artikel stelt dat de overmakingen van de twee voorgaande artikelen gebeuren tegen de wisselkoers van de datum van elke overmaking en volgens de reglementering voor deviezen van kracht op het grondgebied van de Partij waar de investering gedaan werd.

De wisselkoers moet minstens gelijk zijn aan die voor de investeerders van de meest begunstigde natie en alleszins billijk en rechtvaardig zijn.

Artikel 7

Het artikel voorziet een subrogatie van een Partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met haar nationaliteit, indien die Partij of instelling schadevergoeding heeft uitbetaald aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. Deze bepaling geldt eveneens voor de overmaking en de arbitrage.

Deze rechten en vorderingen kunnen door de verzekeraar ten belope van het verzekerde risico worden uitgeoefend en door de investeerder ten belope van het niet-verzekerde risico. De andere betrokken Partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

Artikel 8

De investeerders van een Verdragspartij kunnen zich beroepen op de voor hen gunstigste bepaling. Dit kan het geval zijn met de nationale wetgeving van een Verdragspartij of met andere internationale overeenkomsten waaraan de Partijen ook gebonden zijn.

Artikel 9

De bijzondere overeenkomsten vroeger gesloten tussen een Verdragspartij en een investeerder van een andere Partij, worden bevestigd, met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten. Ze vullen de bepalingen van deze overeenkomst aan.

Artikel 10

Dit artikel regelt de procedure voor geschillen over investeringen tussen een Verdragspartij en een investeerder van een andere Partij.

Indien een minnelijke regeling rechtstreeks tussen zulke partijen of via diplomatieke weg onmogelijk blijkt te zijn, dan wordt de betwisting onderworpen aan een internationale arbitrage van het Internationaal Centrum voor Regeling van Investeringsgeschillen (ICSID), opgericht bij het Verdrag tot regeling van investeringsgeschillen tussen Staten en onderdanen van andere Staten (Washington, 18 maart 1965).

De beslissingen van het scheidsgerecht zijn definitief en bindend voor de partijen in het geding.

Artikel 11

Dit artikel bepaalt het principe van de meest begunstigde natie ten voordele van de investeerders van elke Partij.

Artikel 12

Artikel 12 regelt de procedure voor geschillen tussen Verdragspartijen inzake de interpretatie en de toepassing van deze Overeenkomst.

Indien een minnelijke schikking via diplomatiek overleg en een beraadslaging in een gemengde commissie onmogelijk blijkt te zijn, wordt door een arbitrage-rechtscollege een uitspraak over het geschil gedaan. Het bepaalt dat het college door drie scheidsrechters wordt samengesteld.

Elke Partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde Staat.

Indien de derde scheidsrechter die tevens voorzitter van het college wordt, niet op deze wijze kan worden aangesteld, richt een Partij een verzoek tot de Voorzitter of de Ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof om deze taak uit te oefenen. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn bindend en definitief.

Artikel 13

Deze Overeenkomst beheerst eveneens de investeringen die eerder dan de inwerkingtreding ervan werden verricht. Haar bepalingen blijven volgens artikel 14, 4° hiervoor in werking gedurende twintig jaar.

Artikel 14

De Overeenkomst treedt in werking één maand na de datum waarop de akten van bekrachtiging werden uitgewisseld en geldt gedurende tien jaar. Ze wordt voor een onbepaalde duur verlengd, indien er tenminste één jaar voor het einde van de vaste termijn van tien jaar geen opzegging is betekend. Tijdens de verlengde duur kan de Overeenkomst steeds één jaar vooraf worden opgezegd.

Brussel, 15 februari 1995.

***De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid,
Energie en Externe Betrekkingen,***

L. VAN DEN BRANDE

***De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting,***

N. DE BATSELIER

***De Vlaamse minister van Openbare Werken,
Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden,***

T. KELCHTERMANS

***De Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse
Aangelegenheden,***

H. WECKX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

L. VAN DEN BOSSCHE

***De Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel
en Staatshervorming,***

J. SAUWENS

***De Vlaamse minister van Financiën en Begroting,
Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,***

W. DEMEESTER-DE MEYER

***De Vlaamse minister van Tewerkstelling en
Sociale Aangelegenheden,***

L. PEETERS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen tussen de Belgisch-Luxemburgs economische unie en de republiek Mongolië, opgemaakt in Brussel op 3 maart 1992

DE VLAAMSE REGERING

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering,
Na beraadslaging,

BESLUIT

De minister-president van de Vlaamse regering is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Enig artikel

De Overeenkomst inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen tussen de Belgisch-Luxemburgs Economische Unie en de Republiek Mongolië, opgemaakt in Brussel op 3 maart 1992, zal volkomen uitwerking hebben.

Brussel,

***De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid,
Energie en Externe Betrekkingen,***

L. VAN DEN BRANDE

***De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting,***

N. DE BATSELIER

***De Vlaamse minister van Openbare Werken,
Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden,***

T. KELCHTERMANS

***De Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse
Aangelegenheden,***

H. WECKX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

L. VAN DEN BOSSCHE

***De Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel
en Staatshervorming,***

J. SAUWENS

***De Vlaamse minister van Financiën en Begroting,
Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,***

W. DEMEESTER-DE MEYER

***De Vlaamse minister van Tewerkstelling en
Sociale Aangelegenheden,***

L. PEETERS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIE.
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 23 december 1994 door de minister-president van de Vlaamse regering verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende goedkeuring van de volgende overeenkomst : Overeenkomst inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen tussen de Belgisch-Luxemburgs Economische Unie en de Republiek Mongolië, opgemaakt in Brussel op 3 maart 1992", heeft op 12 januari 1995 het volgend advies gegeven :

Onschrift.

Het opschrift ware beter gesteld als volgt :

"Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Republiek Mongolië, ondertekend te Brussel op 3 maart 1992".

Enig artikel.

De woorden "opgemaakt in Brussel op 3 maart 1992" moeten worden vervangen door de woorden "ondertekend te Brussel op 3 maart 1992".

De kamer was samengesteld uit

Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	kamervoorzitter,
de Heren	: M. VAN DAMME,	staatsraden,
	D. ALBRECHT,	
	G. SCHRANS,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	: A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. B. THYS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS.

S. VANDERHAEGEN.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE **VLAAMSE** REGERING

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT

De minister-president van de Vlaamse regering is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt

Enig artikel

De Overeenkomst inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen tussen de Belgisch-Luxemburgs Economische Unie en de Republiek Mongolië, ondertekend te Brussel op 3 maart 1992, zal volkomen uitwerking hebben

Brussel, 15 februari 1995.

***De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid,
Energie en Externe Betrekkingen,***

L. VAN DEN BRANDE

***De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting,***

N. DE BATSELIER

***De Vlaamse minister van Openbare Werken,
Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden,***

T. KELCHTERMANS

***De Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse
Aangelegenheden,***

H. WECKX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

L. VAN DEN BOSSCHE

***De Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel
en Staatshervorming,***

J. SAUWENS

***De Vlaamse minister van Financiën en Begroting,
Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,***

W. DEMEESTER-DE MEYER

***De Vlaamse minister van Tewerkstelling en
Sociale Aangelegenheden,***

L. PEETERS

BIJLAGE

OVEREENKOMST TUSSEN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE EN DE REPUBLIEK MONGOLIE INZAKE DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE,
krachtens bestaande overeenkomsten mede uit naam van de Rege-
ring van het Groothertogdom Luxemburg,

en

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK MONGOLIE

VERLANGEND hun economische samenwerking te versterken
door het scheppen van gunstige voorwaarden voor de verwezenlij-
king van investeringen door onderdanen van één Overeenkomstslui-
tende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluiten-
de Partij,

ZIJN OVEREENGEKOMEN ALS VOLGT

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van deze Overeenkomst,

1. betekent het begrip „investeerdere”

a) elke natuurlijke persoon die volgens de wetgeving van het
Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg of de Republiek
Mongolië onderdaan is van respectievelijk het Koninkrijk België,
het Groothertogdom Luxemburg of de Republiek Mongolië ;

b) elke rechtspersoon die is opgericht overeenkomstig de Bel-
gische, Luxemburgse of Mongoolse wetgeving en die zijn maatschap-
pelijke zetel heeft op het grondgebied van respectievelijk het Konink-
rijk België, het Groothertogdom Luxemburg of de Republiek Mon-
golië .

2. betekent het begrip „investering” om het even welke vorm van
activa en elke rechtstreekse of onrechtstreekse inbreng in speciën,
in natura of in diensten, die worden belegd of herbelegd in om het
even welke economische sector, voor zover de investering gebeurde
overeenkomstig de wetten en reglementeringen van de Overeen-
komstsluitende Partij op wier grondgebied ze zich bevindt.

Als investeringen in de zin van deze Overeenkomst gelden meer
bepaald, maar niet uitsluitend

a) de roerende en onroerende goederen alsook alle andere
zakelijke rechten, zoals hypotheeken, voorrechten, panden, vruchtge-
bruik en gelijkaardige rechten

b) de aandelen, deelbewijzen en alle andere vormen van deel-
neming, zelfs minoritair of onrechtstreeks, in vennootschappen die
zijn opgericht op het grondgebied van een Overeenkomstsluitende
Partij

c) de obligaties, vorderingen en rechten op enige prestatie met
economische waarde

d) de auteursrechten, rechten van industriële eigendom, tech-
nische procédés, gedeponeerde namen en handelsfondsen

e) de publiekrechtelijke of contractuele concessies, waaronder
concessies op het gebied van de prospectie, het ontwikkelen, de
ontginning of winning van natuurlijke rijkdommen.

Veranderingen in de juridische vorm waarin de activa werden
geïnvesteed of geherinvesteerd brengen hun kwalificatie als „inves-
tering” als bedoeld in deze Overeenkomst niet in het gedrang.

3. betekent het begrip „inkomsten” de bedragen die voortvloeien
uit een investering, en namelijk maar niet uitsluitend, de winsten,
intresten, kapitaal aangroei, dividenden, royalties of vergoedingen.

Artikel 2

Bevordering van investeringen

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij moedigt investeringen op
haar grondgebied door investeerders van de andere Overeenkomst-
sluitende Partij aan en laat deze investeringen toe in overeenstem-
ming met haar wetgeving.

2. Elke Overeenkomstsluitende Partij laat met name het sluiten
en uitvoeren toe van licentiecontracten en van akkoorden inzake
commerciële, administratieve of technische bijstand, voor zover deze
activiteiten verband houden met investeringen.

Artikel 3

Bescherming van de investeringen

1. Alle rechtstreekse en onrechtstreekse investeringen door inves-
teerders van een Overeenkomstsluitende Partij genieten op het
grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij een billijke
en rechtvaardige behandeling.

2. Tenzij maatregelen nodig zijn ter handhaving van de openbare
orde, genieten die investeringen een voortdurende bescherming en
veiligheid, waarmee bedoeld wordt dat elke ongerechtvaardigde of
discriminatoire maatregel die, in rechte of in feite, het beheer, de
instandhouding, het gebruik, het bezit of de vereffening ervan zou
kunnen belemmeren, wordt uitgesloten.

3. De in de paragrafen 1 en 2 omschreven behandeling en bescher-
ming zijn ten minste gelijk aan die welke de investeerders van een
derde Staat genieten en mogen in geen geval minder gunstig zijn
dan die welke het internationale recht waarborgt.

4. Die behandeling en bescherming strekken zich evenwel niet uit
tot de voorrechten die een Overeenkomstsluitende Partij toekent
aan investeerders van een derde Staat, op grond van haar lidmaat-
schap van of associatie met een vrijhandelszone, een douane-unie,
een gemeenschappelijke markt of een regionale economische organi-
satie van enige andere aard.

Artikel 4

Eigendombovende of -beperkende maatregelen

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich ertoe geen
enkele maatregel tot onteigening of nationalisatie te treffen, noch
enige andere maatregel die tot gevolg zou hebben dat aan de inves-
teerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij rechtstreeks
of onrechtstreeks het bezit zou worden ontnomen van de investerin-
gen die hen toebehoren op haar grondgebied.

Artikel 5

Overmakingen

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij verleent aan de investeer-
ders van de andere Overeenkomstsluitende Partij die op haar grond-
gebied investeringen hebben verricht, de vrije overmaking van hun
liquide middelen, met inbegrip van meer bepaald

a) de inkomsten uit de investeringen, met inbegrip van de
winsten, intresten kapitaalopbrengsten, dividenden, royalties ;

b) de bedragen die nodig zijn voor de terugbetaling van regel-
matig aangegane leningen ;

c) de opbrengst van schuldvorderingen of van een gehele of gedeeltelijke vereffening van de investeringen, met inbegrip van de meerwaarden of verhogingen van het geïnvesteerde kapitaal ;

d) de ingevolge artikel 4 betaalde schadeloosstellingen ;

e) de royalties en andere betalingen ingevolge licentierechten of commerciële, administratieve of technische bijstand.

2. De onderdanen van een Overeenkomstsluitende Partij die uit hoofde van een toegelaten investering op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij mogen werken, mogen tevens een passend deel van hun loon overmaken naar hun land van oorsprong.

3. Elke Overeenkomstsluitende Partij levert de nodige vergunningen af om ervoor te zorgen dat de overmakingen onverwijld kunnen gebeuren, zonder andere lasten dan de gebruikelijke taksen en kosten. De in dit artikel vermelde waarborgen zijn ten minste gelijk aan die welke in gelijkaardige gevallen worden gegeven aan de investeerders van de meest begunstigde natie.

Artikel 6

Wisselkoersen

1. De in de artikelen 4 en 5 van deze overeenkomst bedoelde overmakingen gebeuren tegen de wisselkoersen die van toepassing zijn op de datum van overmaking en overeenkomstig de deviezenreglementering die van kracht is in de Staat op wiens grondgebied de investering werd gedaan.

2. Die koersen mogen in geen geval minder gunstig zijn dan die welke voor investeerders van de meest begunstigde natie worden toegepast, onder meer wegens specifieke verbintenissen aangegaan in enige overeenkomst of regeling inzake bescherming van investeringen.

3. In elk geval dienen de toegepaste wisselkoersen rechtvaardig en billijk te zijn.

Artikel 7

Subrogatie

1. Indien een Overeenkomstsluitende Partij of een openbare instelling ervan vergoedingen uitbetaalt aan eigen investeerders op grond van een garantie voor een investering, dan erkent de andere Overeenkomstsluitende Partij dat de rechten van de schadeloosgestelde investeerders zijn overgedragen aan de Overeenkomstsluitende Partij of de betrokken openbare instelling, die als verzekeraar is opgetreden.

Net als de investeerders, en binnen de grenzen van de overgedragen rechten, kan de verzekeraar door subrogatie de rechten van deze investeerders doen gelden en de erop betrekking hebbende vorderingen uitoefenen.

De subrogatie van de rechten strekt zich ook uit tot de rechten tot overmaking en arbitrage vermeld in de artikelen 5 en 10. Die rechten en vorderingen kunnen door de verzekeraar worden uitgeoefend ten belope van de hoegrootheid van het risico die door de garantie wordt gedekt, en door de investeerder die de verzekering geniet, ten belope van de hoegrootheid van het risico die niet wordt gedekt.

2. In verband met de overgedragen rechten kan de andere Overeenkomstsluitende Partij aan de verzekeraar die in de rechten van de schadeloosgestelde investeerder is getreden, de verplichtingen opleggen die wettelijk of contractueel op die investeerder rusten.

Artikel 8

Toepasbare regels

Als een kwestie in verband met de investeringen niet alleen door deze Overeenkomst maar ook door de nationale wetgeving van één

Overeenkomstsluitende Partij wordt geregeld, of door internationale overeenkomsten waarbij de Partijen partij zijn of worden, dan kunnen de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij zich beroepen op de bepalingen die voor hen het gunstigst zijn.

Artikel 9

Bijzondere overeenkomsten

1. Investeringen waarvoor een specifiek akkoord werd gesloten tussen een Overeenkomstsluitende Partij en investeerders van de andere Partij, zijn onderworpen aan de bepalingen van deze Overeenkomst én aan die van het specifieke akkoord.

2. Elke Overeenkomstsluitende Partij leeft steeds de verbintenissen na die ze tegenover investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij is aangegaan.

Artikel 10

Regeling van geschillen met betrekking tot de investeringen

1. Van elk investeringsgeschil tussen een Overeenkomstsluitende Partij en een investeerder van de andere Overeenkomstsluitende Partij wordt door de meest gerede partij schriftelijk kennis gegeven, waarbij het voldoende gedetailleerd wordt omschreven.

In de mate van het mogelijke wordt dat geschil op minnelijke wijze geregeld tussen de partijen bij het geschil en, bij gebrek daaraan, door een verzoeningsprocedure tussen de Overeenkomstsluitende Partijen langs diplomatieke weg.

2. Bij gebrek aan een minnelijke regeling, tussen de partijen bij het geschil rechtstreeks of via een verzoeningsprocedure langs diplomatieke weg, binnen zes maanden na de kennisgeving, wordt het geschil, met uitsluiting van elk ander juridisch verhaal, aan internationale arbitrage onderworpen van het Internationaal Centrum voor Regeling van Investeringsgeschillen (I.C.S.I.D.), dat is opgericht door het „Verdrag tot regeling van investeringsgeschillen tussen Staten en onderdanen van andere Staten”, ter ondertekening opgesteld te Washington op 18 maart 1965.

Met dat doel geeft elke Overeenkomstsluitende Partij haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming om elk geschil aan die arbitrage te onderwerpen. Die toestemming houdt in dat zij niet zal eisen dat de interne administratieve of juridische procedures worden uitgeput.

3. Geen Overeenkomstsluitende Partij die partij is bij een geschil, zal in enig stadium van de arbitrageprocedure of van de uitvoering van een scheidsrechterlijke uitspraak als verweer aanvoeren dat de investeerder die tegenpartij is bij het geschil, een vergoeding ter uitvoering van een verzekeringspolis of van de in artikel 7 van deze Overeenkomst vermelde garantie heeft ontvangen, die het geheel of een gedeelte van zijn verliezen dekt.

4. Het scheidsgerecht beslist op grond van het nationale recht van de Overeenkomstsluitende Partij die partij is bij het geschil en de investering op haar grondgebied heeft, met inbegrip van de regels inzake wetsconflicten, van de bepalingen van deze Overeenkomst, de bepalingen van het specifieke akkoord dat eventueel werd gesloten met betrekking tot de investering, en de beginselen van internationaal recht.

5. De arbitragebeslissingen zijn definitief en bindend voor de partijen bij het geschil. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich ertoe ze uit te voeren overeenkomstig haar nationale wetgeving.

Artikel 11

Meest begunstigde natie

Voor alle kwesties met betrekking tot de behandeling van investeringen genieten de investeerders van elke Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Partij de behandeling van de meest begunstigde natie.

Artikel 12

Geschillen tussen overeenkomstsluitende partijen inzake interpretatie of toepassing van dit akkoord

1. Elk geschil betreffende de interpretatie of de toepassing van deze Overeenkomst moet zo mogelijk worden geregeld langs diplomatieke weg.

2. Bij gebrek aan een regeling langs diplomatieke weg wordt het geschil voorgelegd aan een gemengde commissie met vertegenwoordigers van beide Partijen ; die commissie vergadert op verzoek van de meest gerede Partij en zonder ongerechtvaardigde vertraging.

3. Indien de gemengde commissie het geschil niet kan regelen, wordt het op verzoek van één van de Overeenkomstsluitende Partijen onderworpen aan arbitrage, die voor elk geval apart als volgt wordt ingesteld Elke Overeenkomstsluitende Partij wijst een scheidsman aan binnen twee maanden vanaf de datum waarop één van de Overeenkomstsluitende Partijen de andere in kennis heeft gesteld van haar voornemen het geschil aan arbitrage te onderwerpen. Binnen twee maanden na hun aanwijzing wijzen de twee scheidsmannen in onderling overleg een onderdaan van een derde Staat aan als voorzitter van het scheidsgerecht.

Indien deze termijnen worden overschreden, kan één van de Overeenkomstsluitende Partijen de Voorzitter van het Internationaal Gerechtshof verzoeken de scheidsman of scheidsmannen te benoemen.

Indien de Voorzitter van het Internationaal Gerechtshof onderdaan is van een Overeenkomstsluitende Partij of van een Staat waarmee een Overeenkomstsluitende Partij geen diplomatieke banden heeft, of als hij om een andere reden is verhinderd, wordt de Ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof verzocht dit benoeming te doen.

4. Het aldus samengestelde scheidsgerecht stelt zijn eigen procedureregels vast. Zijn beslissingen worden bij meerderheid van stemmen genomen en zijn definitief en bindend voor de Overeenkomstsluitende Partijen.

5. Elke Overeenkomstsluitende Partij draagt de kosten die zijn verbonden aan de aanwijzing van haar scheidsman. De uitgaven met betrekking tot de aanwijzing van de derde scheidsman en de werkingskosten van het scheidsgerecht worden gelijkelijk gedragen door de Overeenkomstsluitende Partijen.

Artikel 13

Voorafgaande investeringen

Deze Overeenkomst is ook van toepassing op investeringen verricht voor haar inwerkingtreding door investeerders van één overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij overeenkomstig de wetten en reglementen van die laatste Partij.

Artikel 14

Inwerkingtreding en duur

1. Deze Overeenkomst treedt in werking één maand na de datum waarop de Overeenkomstsluitende Partijen hun akten van bekrachtiging hebben uitgewisseld. Ze blijft van kracht gedurende een termijn van tien jaar.

2. Ze wordt voor bepaalde duur hernieuwd indien geen enkele Overeenkomstsluitende Partij aan de andere Partij schriftelijk haar inzicht bekendgemaakt heeft om daaraan een einde te stellen en dit ten minste één jaar voor het verloop van de termijn die vermeld is in de eerste paragraaf van dit artikel.

3. Na verloop van de oorspronkelijke geldigheidsperiode van deze Overeenkomst kan elke Overeenkomstsluitende Partij op elk ogenblik beslissen de Overeenkomst te beëindigen op voorwaarde dat de andere Partij daarvan schriftelijk verwittigd wordt en mits vooropzeg van ten minste één jaar.

4. Voor wat de investeringen betreft die voor de datum van beëindiging van deze Overeenkomst gedaan werden, blijven de bepalingen van deze Overeenkomst in werking gedurende twintig jaar, te rekenen van deze datum.

TEN BLIJKE WAARVAN, de ondergetekende vertegenwoordigers, daartoe behoorlijk gemachtigd door hun onderscheiden regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te Brussel, op 3 maart 1992 in twee originelen in de Nederlandse, de Franse en de Mongoolse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk rechtsgeldig.

**VOOR DE BELGISCH-
LUXEMBURGSE
ECONOMISCHE UNIE**

**VOOR DE REGERING
VAN DE REPUBLIEK
MONGOLIE :**

**Robert Urbain,
Minister van Buitenlandse Handel.**

**Sed-Ochiryn Bayarbaatar,
Minister van Handel en Nijverheid.**